

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 י.ש. המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

לפני כב' השופט ה' קירש

המערערים

1. יעקב שבירו (מור)

2. אבנר שפיר

3. י.ש. המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ

4. א.ד. נתיבי המרכז בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד רני שורץ

נגד

המשיב

מס ערך מוסף – היחידה לפשיעה חמורה

ע"י ב"כ עו"ד ליאנא חירי נגיאר

החלטה

1. עיינתי בבקשת המשיב "למתן פסק דין חלקי לפי סעיף 42א לפקודת הראיות" וכן בתשובת המערערים ובתגובת המשיב (לרבות בהודעה המשלימה מטעם המשיב).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א**ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 ש.י**ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

2. יוזכר כי הערעורים הנדונים נוגעים לחיובים בכפל מס על פי סעיף 50(א) לחוק מס ערך מוסף לגבי שני היחידים שבירו ושפיר, וכן שומות תשומות וקנסות על אי ניהול ספרים לגבי שני התאגידים.

3. בעקבות הכרעת הדין שניתנה על ידי בית משפט השלום בתל אביב-יפו בת"פ 7455-03-13 (וכן דחיית הערעורים על הכרעת הדין בהמלצת בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בע"פ 15-09-23079) ביקש המשיב כי הממצאים והמסקנות בפסק הדין הפלילי יהיו קבילים כראיות לכאורה לאמור בהם במסגרת הערעורים דנן, וזאת מכוח סעיף 42א(א) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971. כמו כן ביקש המשיב כי "הערעורים... ידחו בסוגיות שהוכרעו בהליך הפלילי" (סעיף 19(ב) לבקשה). יש לציין כי המשיב עתר לפסק דין "חלקי" בלבד כי הרי לא קיימת חפיפה מלאה בין חשבוניות המס שנדונו בהליך הפלילי לבין אלו שהן מושא ערעורי המס האזרחיים. לענין אחרון זה אשוב בהמשך.

4. אתיחס ראשית לחיובים שהוטלו על היחידים לפי סעיף 50(א) לחוק בקשר להוצאת חשבוניות שלא כדין.

האישום הפלילי בנושא זה (לאחר צמצומו) התייחס ל-304 חשבוניות מס אשר נמסרו לידי שלושה עשר גורמים שונים (ה"המקזזים" כלשון הכרעת הדין), כאשר סכום המע"מ הכולל הגלום בהן מגיע לכדי 13.8 מיליון ש"ח.

בין היתר בית משפט השלום קבע את הממצאים הבאים לגבי הוצאת החשבוניות מושא האישום האמור, בפרט לגבי מעורבות שני היחידים בהוצאתן:

"הגעתי למסקנה כי עמדת המאשימה בכל הנוגע ל-13 האישומים שבפרק הראשון של כתב האישום הוכחה מעל ומעבר לכל ספק סביר.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 י.ש.ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

...

"השניים [שני היחידים] פעלו לא רק בצוותה חדא, אלא שהיו בעלי מעמד של אורגנים, גם אם לא נרשמו במסמכי חברה זו ואחרת כבעלי תואר ומעמד רשום. על כן, כל פעולה שעשו הנאשמים 1 ו-2, או, מי מהם, בשמה של אחת מהחברות, חלה ומחייבת אותם, בצוותא חדא (אלא אם כן נקבע באישומים מסוימים אחרת), ומחייבת את החברות הנאשמות. למעשה, הנאשמים 1 ו-2 לא הוכיחו, ולמעשה, גם לא ניסו להוכיח, כי העבירות נעברו בחברות שלא בידיעתם, או, שנקטו בכל האמצעים הנאותים או הסבירים להבטחת קיום הוראות החוק ומניעת העבירות. היפוכו של דבר: הוכח להנחת דעתי, מעל ומעבר לכל ספק, כי החברות שימשו את הנאשמים 1 ו-2 כדי לבצע עבירות מס, והכל תוך שהם נוקטים בתכנון מרמתי, ביוזמה ובתחבולה, במטרה להוליך שולל את רשויות המס."

(מתוך סעיפים 22 ו-23 לתקציר הכרעת הדין שניתן ביום 30.4.2015; כן ראו סעיפים 254, 255, 263 ו-264 להכרעת הדין המלאה שניתנה באותו תאריך והכוללת ניתוח מפורט ביותר של יסודות העבירות והראיות שהובאו בפני בית המשפט).

5. דומה כי לא נותר מקום לספק כי הממצאים והמסקנות הנ"ל מן ההליך הפלילי מהווים תשתית להטלת כפל מס על שני היחידים בהתאם לסעיף 50(א) לחוק.

כאן המקום להזכיר כי תכליתו של סעיף 42א לפקודת הראיות היא:

"למנוע, במידת האפשר, סתירה בין תוצאות הדיון במשפט הפלילי לבין תוצאות הדיון במשפט האזרחי... [וכן] לייעל את ההליכים במשפטים אזרחיים על ידי מניעת כפילות בשמיעת ראיות..."

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 ש.י.ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

(דברי ההסבר להוספת הסעיף, ה"ח 995, תשל"ב, עמוד 265).

עיון בתיק הפלילי (המותר בהתאם לסעיף 42 לפקודת הראיות) מגלה כי התקיימו בפני בית משפט השלום כ-29 דיוני הוכחות, נרשמו 1090 עמודי פרוטוקול עד לתום שלב שמיעת העדים והכרעת הדין המלאה משתרעת על פני 187 עמודים.

לנוכח השקעת משאבים זו, ולאור תכליותיו של סעיף 42א, ברי כי אין כל הצדקה להתיר "שידור חוזר" של פרשת הוצאת החשבונות באצטלה של הערעורים האזרחיים דן.

6. אף דומה כי המערערים עצמם לא מבקשים זאת: אמנם בתשובתם לבקשת המשיב מוזכר ומצוטט סעיף 42 לפקודת הראיות, הדין במתן רשות להביא ראיות לסתור ראיות אחרות אשר הוגשו מכוח סעיף 42א, אולם לא נאמר בהמשך התשובה כי אכן יש באמתחתם של המערערים ראיות לסתור כלשהן. מצופה מבעל דין המבקש רשות להביא ראיות לסתור בהתאם לסעיף 42 להסביר כבר בשלב הבקשה, ולו באופן כללי, מהן הראיות שביכולתו להביא. במקרה דנן הדבר לא נעשה ולהבנתי תשובתם של המערערים, בעיקרה, כלל איננה מסתמכת על הוראות סעיף 42.

7. נראה כי המערערים מכוונים את חיציהם למקום אחר (אם ירדתי לסוף דעתם): בהינתן הממצאים והמסקנות שנקבעו בהליך הפלילי, עדיין יש מקום לערער על נכונות השימוש בסעיף 50א) לחוק בנסיבות העניין. כך נכתב בתשובת המערערים:

"סנקציית כפל המס אינה מוטלת באופן אוטומטי על נאשם אלא נבחנת בהתאם לנסיבות ולצורך ועל פי שיקול דעתו של המשיב – שיקול דעת זה לא נבחן כלל במסגרת ההליך הפלילי.

...

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 י.ש.ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

"משכך, עולה סוגיה נוספת נטולת התייחסות במשפט הפלילי בשל חוסר רלוונטיות אך מקבלת משנה חשיבות בדיון בפני בית משפט נכבד זה והיא שאלת הפגיעה בקופה הציבורית. לטענת המערערים הממצאים והמסקנות שבהכרעת הדין (להבדיל מגזר הדין וראה לעניין זה סעיף 42א(ב)(2) לפקודה) אינם קובעים דבר באשר לגובה המס שנגרע – אם נגרע – מהקופה הציבורית.

בדיון בשומות מס לא כל שכן בשאלת כפל מס, שאלת גובה המס שנגרע מהקופה הציבורית וכימות המס שנגרע, מקבל משנה תוקף שכן תכליתן של שומות מס היא בראש ובראשונה להביא לגביית מס אמת, ברי כי שאלה זו לא הוכרעה בפסק הדין הפלילי..."

(מתוך סעיפים 9, 10 ו-11 לתשובת המערערים)

מסיבה זו, כך יש להבין, מתנגדים המערערים אף למתן פסק דין "חלקי", ללא כל דיון נוסף, לגבי אותן חשבוניות שנדונו בהכרעת הדין.

8. יש לציין כי לכאורה סעיף 50(א) לחוק (בנבדל מסעיף 50(א1) הדין בחיוב בכפל מס בשל ניכוי מס תשומות) איננו מותיר מקום להפעלת שיקול דעת על ידי המנהל ולפי הוראת הסעיף אין הוא מוסמך לשקול את עצם הטלת התשלום או את היקף החיוב. כל שנאמר הוא כי מוציא החשבונית שלא כדין "יהיה חייב בתשלום כפל המס". אמנם ניתן לערער על דרישה לשלם כפל מס (וזאת על פי סעיף 50(ב) לחוק) כפי שנעשה במקרה דנן. אולם נראה כי ערעור במובן זה יכול להיות מכוון כנגד אחד משני דברים (או שניהם יחד): עצם היות החשבונית "חשבונית מס שלא כדין" או מעמדו של האדם שממנו נדרש התשלום כ"מוציא" החשבונית. דומה כי במקרה הנוכחי שני נושאים אלה הוכרעו באופן חלוט בהליך הפלילי ואין לפותחם שוב.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 ש.י.ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

9. לעומת זאת, לגבי טענות מן הסוג שהמערערים מעלים בתשובתם – בנושא היקף הנזק שנגרם או שלא נגרם לקופה הציבורית והשלכתו על שאלת החיוב לפי סעיף 50(א) לחוק – המסגרת להעלאת טענות מעין אלו היא סעיף 100 לחוק. בהתאם לסעיף 100, מוסמך המנהל, "מטעמים מיוחדים שיירשמו" לוותר על כפל המס או להפחיתו. סעיף 100 איננו קובע הליך לערעור על החלטה של המנהל שלא לוותר על כפל מס. לצורך הערעורים הנדונים, ולשם קידום ומבלי לקבוע מסמרות בסוגייה הכללית, מוכן אני להניח כי ניתן לדון בטענות המערערים באשר להפעלת שיקול הדעת של המשיב במסגרת ערעור לפי סעיף 50(ב) לחוק (ראו סעיף 9 לתשובת המערערים).

10. בסעיף 12 לתשובתם, מתייחסים המערערים, בין השאר, ל"מקום בו מקבל החשבונית לא ניכה את החשבונית שהוצאה לו על ידי החברה". יובהר כי אין זה המצב במקרה דנן: בית משפט השלום בהליך הפלילי קבע כממצא כי כל מקבלי החשבוניות ("המקזזים") "עשו בהן שימוש בספריהם ובדיווחים למס הכנסה ולמע"מ" – ראו סעיף 254 להכרעת הדין המלאה (עמודים 90 עד 92). יתרה מזאת, ב"סיכום מסקנות הפרק הראשון" אשר בסעיף 284 להכרעת הדין המלאה נכתב:

"הוכח כי החברות מקבלות החשבוניות כללו את החשבוניות האמורות

בספריהן, ודיווחו עליהן לרשויות המס."

על כן, אין כל בסיס לטעון היום כי מקבלי החשבוניות לא ניכו את סכומי המס הרשומים בהן כמס תשומות.

11. המצב שונה ככל הנראה לגבי המשך טענתם של המערערים לגבי מקבלי חשבוניות אשר "השיבו" למנהל את כספי המע"מ בחשבוניות שניכו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 ש.י.ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

המערערים דנן צירפו (בהודעה מיום 7.4.2016) פרוטוקול דיון מהערעור הפלילי שהתקיים בבית משפט זה ביום 4.4.2016 (בפני הרכב הערעורים הפליליים). שם הסביר אחד מבאי כוח המערערים כי הוא קיבל מידי רשות המסים אישור לפיו: "12.5 מיליון ש"ח התקבלו חזרה לקופת האוצר בגין העבודות שאותן ביצעו המערערת" (עמוד 33, שורה 24 לפרוטוקול הדיון הנ"ל).

ואכן עיון בתיק הערעור הפלילי מראה כי הוצא אישור על ידי אגף המכס והמע"מ ביום 8.3.2016 לפיו:

"סכומי המס שהושבו על ידי מקבלי החשבונות הפיקטיביות אותן הוציאו מרשיכם, במסגרת שומת התשומות שיצאה למקזזים, מסתכמים בסך של 12,517,877 ש"ח".

12. אינני מביע כאן ובשלב זה כל דעה באשר לנפקות הנתון הנ"ל לסוגיית הטלת כפל המס והצדקתו, אולם נדמה כי צודקים ב"כ המערערים כי אף לגבי החשבונות שנדונו בהליך הפלילי, פסק הדין הפלילי החלוט איננו בהכרח מהווה "סוף פסוק" במישור האזרחי. ייתכן שנותר מקום לבחינת שיקול הדעת של המשיב בסרבו להפחית את היקף כפל המס לנוכח השבת הסכומים הנ"ל לקופת המדינה.

13. יוער כי המשיב דיבר בשני קולות בעניין זה במהלך קדמי המשפט אשר התקיימו עד כה בערעורים דנן. בדיון מקדמי אשר התקיים בפני ביום 4.3.2015 ב"כ המשיב דאז (עו"ד קראוונג) הטעים:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 ש.י.ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

"אם אכן יוכח שהוחזר הכסף למע"מ לחברה [צ"ל "על ידי החברה"] שקיבלה את החשבוניות ושילמה את תשומת השומות [צ"ל "שומות התשומות"] ניתן מחצי הכפל להפחית את זה ורכיב הסנקציה ישאר בעינו. כי הפעולה של הוצאת החשבונית שלא כדין שבגינה יצאה החשבונית עומדת בעינה גם אם התוצאה הכלכלית השתנתה."
(עמוד 4, שורה 19 עד שורה 22)

לעומת זאת, בדיון שנערך ביום 29.1.2017: בית המשפט שאל: "האם לדעת המשיב זה רלבנטי מה נעשה אצל מקבלי החשבוניות?" וב"כ המשיב, עו"ד חן, השיבה: "לא רלבנטי. כל העניין כאן שזה סנקציה על מנת להרתיע". (עמוד 10, שורה 14 עד שורה 18).

14. בשולי הדברים אשוב ואומר כי אינני רואה בסיס לטענה שהועלתה על ידי המערערים בדבר מניעה לשימוש בהוראות סעיף 50(א) לחוק לנוכח קיומו של סעיף 106ב(א) לחוק. משנקבעו ממצאים ומסקנות בהליך הפלילי לפיהם היחידים עצמם (שבירו ושפיר) עשו מעשים המפורטים בסעיף 117(ב1) ו-117(ב2)(3) לחוק, ולאחר שהם הורשעו בדיון בשל מעשים אלה והוצאה להם דרישה לשלם כפל מס, אזי אין כל רבותא להוראות סעיף 106ב והמשיב איננו זקוק לאמצעי גבייה מיוחד זה.

היות ולכל הדעות מדובר בסוגייה משפטית גרידא, אין למנוע מהמערערים מלדבוק בטיעון זה (ראו פרוטוקול הדיון המקדמי מיום 29.1.2017, עמוד 8, שורה 1) אולם ככל שהדיון יוסט לכיוון זה והטענה תידחה, הדבר עלול לקבל ביטוי בפסיקת הוצאות.

15. כפי שצויין, לא קיימת חפיפה מלאה בין החשבוניות שהן מושא הערעורים האזרחיים לבין אלו שנדונו בהליך הפלילי. בסעיף 13(א) לבקשה למתן פסק דין חלקי מציין המשיב כי: "שומות כפל המס... כוללות בתוכן 284 חשבוניות מתוך החשבוניות לגביהן הורשעו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 ש.י.ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

המערערים...". ההליך הפלילי, לאחר צמצום כתב האישום, התייחס ככל הנראה ל-304 חשבוניות מס.

ב"הודעה על הטלת כפל מס ע"פ סעיף 50(א) לחוק", המצויה בתיק בית המשפט, נכתב (בסעיף 6) "לקבלת פירוט מלא החשבוניות שהוצאו על ידך מצ"ב נספח המסומן 'נספח 1/1'".

הנספח האמור לא אותר בתיק בית המשפט.

בסעיף 19(ג) לבקשת המשיב למתן פסד דין חלקי מבוקש כי "הדיון בערעורים יוגבל אך ורק לנושאים שלא נקבעו במסגרת ההליך הפלילי". ניתן להבין כי הכוונה הייתה לאותן חשבוניות שלא נדונו בהליך הפלילי ולגביהן לא נקבעו כל ממצאים.

בסעיף 3 להחלטתי מיום 2.8.2017 כתבתי כי "יש צורך לחדד – קודם בתגובת המערערים ולאחר מכן בהתייחסות מטעם המשיב – מהם הנושאים 'שלא נקבעו במסגרת ההליך הפלילי'".

דא עקא, אף צד לא נתן מענה לשאלה זו כמבוקש ודומה כי נותרנו ללא תמונה ברורה של מהות התיק האזרחי שאיננו חופף לתיק הפלילי (מבחינת זהות החשבוניות ומקבליהן ומבחינת מורכבות הראיות הדרושות לבירור חלק זה של התיק האזרחי; ניתן אולי להסיק מהחומר הקיים כי היקף המע"מ הגלום בחשבוניות שלא נדונו בהכרעת הדין הוא כ-9.78 מיליון ש"ח). שאלה נפרדת היא האם עוד קיים טעם מעשי למיצוי ההליך האזרחי לגבי אותן חלק בלתי חופף.

16. אפנה עתה לנושאים שנוגעים לשני התאגידים (חברת א.ד. נתיבי מרכז בע"מ וחברת י.ש. המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ) – נושאים שמשקלם הכספי פחות לעומת עניין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 ש.י.ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

כפל המס שהושת על היחידים. הנושאים הם כאמור שומות מס תשומות והטלת קנסות בגין אי ניהול ספרים.

כאן הממצאים שנקבעו בהליך הפלילי מספיקים לביסוס הפעלת סמכויות המשיב במישור האזרחי.

באשר לשומות התשומות, הרי נקבע בין היתר כי:

"מכאן, שאין כל בסיס, תיעוד ואסמכתא לביסוס ולתמיכת הסכומים שנוכו בדו"חות התקופתיים שהוגשו למע"מ ובדו"חות השנתיים שהגישו הנאשמים לפקיד השומה. עדותו של החוקר שעה מבססת את המסקנה, כי בדומה לסכומים הסתמיים שנרשמו בסעיף התשומות בדו"חות התקופתיים, גם סכומי הוצאות שנדרשו בדו"חות השנתיים היו מספרים סתמיים, נעדרים בסיס ואסמכתא, ובאמצעותם השמיטו הנאשמים הכנסות מתוך הדו"חות שהגישו.

...

"הוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר, כי שני הנאשמים הגישו למנהל מע"מ דו"חות תקופתיים שכללו נתונים כוזבים בלא שהיו מסמכים בבסיסם.... הוכח מעל ומעבר לכל ספק סביר, כי בהגישם את הדו"חות היו הנאשמים 1 ו-2 מודעים לכזב שבדו"חות. הוכח להנחת דעתי, מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשמים 1 ו-2 הגישו את הדו"חות האמורים בכוונה, כשמטרתם להתחמק מתשלום המס המגיע."

(מתוך סעיפים 334 ו-337 להכרעת הדין המלאה).

המערערים כולם הורשעו בריבוי עבירות לפי סעיף 117(ב)5 לחוק החל על אדם אשר "ניכה מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 ש.י.ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

באשר לאי ניהול ספרים, יצויין כי קנס לפי סעיף 95 לחוק יכול שיוטל בגין אי ניהול פנקסי חשבונות או רשומות, או בגין ניהול פנקסי חשבונות בסטייה מהותית מהוראות החוק.

בנושא זה נקבע כי:

"אישומי הפרק הרביעי מתייחסים להיעדרם של פנקסי החשבונות והתיעוד שאמורים היו הנאשמים לנהל ולשמור, כמתחייב בחוק, בבחינת אסמכתא להתנהלות העסקית ולדיווחים שדיווחו לרשויות המס, כעבירה על הוראות החוק, הן מכוחו של סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ, והן מכוח סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. משהוכח מעבר לכל ספק, כי הנאשמים לא קיימו פנקסי חשבונות ותיעוד כנדרש; משהוכח, כי גם לאחר דרישת החוקרים לא המציאו את פנקסי החשבונות של החברות הנאשמות, ואלה נתגלו רק לאחר חיפוש קדחתני בידי החוקרים במחסן באיינשטיין; עברו הנאשמים עבירות לפי הסעיפים 117(ב)(7) ו-117(ב)(8) לחוק מע"מ, וכן, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה."

(סעיף 28 לתקציר הכרעת הדין).

כמו כן ראו סעיף 353 להכרעת הדין המלאה:

"הוכח מעבר לכל ספק, כי הנאשמים נמנעו ולמעשה סירבו להציג בפני החוקרים ובפני בית המשפט את פנקסי החשבונות וספרי החברות. העובדות שמסרו בסופו של יום ביחס לספרים – נדחו על ידי כבלתי מהימנות. ההימנעות מהצגת הפנקסים... וכן, על יסוד ראיות נוספות... ניתן לי לקבוע, כי בתקופה הרלוונטית, בניגוד לחובה הקבועה בדין, לא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 ש.י.ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

ניהלו הנאשמים פנקסי חשבונות כהלכתם, לא שלהם ולא של החברות
הנאשמות."

17. אסכם אפוא את מצב הדברים כדלקמן:

(א) בקשתו של המשיב לקבלת הממצאים והמסקנות שנקבעו במסגרת ת"פ 13-03-7455 כראיות לכאורה לאמור בהם – מתקבלת (למעשה לבית המשפט לא מסור כל שיקול דעת בעניין).

(ב) אינני מוצא, הלכה למעשה, בקשה מטעם המערערים להביא "ראיות לסתירת פסק דין" כאמור בסעיף 42 לפקודת הראיות.

אולם, ככל שזו אכן הייתה כוונתם, יש לדחות את הבקשה – קויים הליך פלילי ממצה ומקיף וערעורי המערערים על הכרעת הדין נדחו בבית משפט זה. לא הראו המערערים כי יש בידיהם ראיות כלשהן לסתור, וממילא לא הראו כי יש הכרח להביא ראיות אלו בפני מותב זה "כדי למנוע עיוות דין", כלשון סעיף 42.

(ג) אין מקום לשלול באופן גורף מן המערערים היחידים את האפשרות לטעון כי על אף הממצאים, המסקנות וההרשעות בעניין הוצאת חשבוניות מס שלא כדין על ידיהם, המשיב טעה כאשר החליט לחייבם במלוא תשלום כפל המס לפי סעיף 50(א) לחוק. עולה מתשובת המערערים כי טיעונם בעניין זה מבוסס על עובדת השבת סכומי מס תשומות לאוצר המדינה על ידי מקבלי החשבוניות ("המקזזים"). דומה כי בעניין זה לא נדרש בירור עובדתי (אלא אם יש בידי המשיב עדכון לגבי תוכן מכתב רשות המסים מיום 8.3.2016, המוזכר בסעיף 11 לעיל).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 ש.י.ש המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

(ד) כפועל יוצא מן האמור בסעיף קטן (ג) לעיל, אין מקום לדעתי להיעתר בשלב זה לבקשת המשיב לתת פסק דין חלקי בכל הנוגע לחיוב בכפל מס בגין החשבוניות שנדונו בהליך הפלילי.

(ה) כאמור, עדיין נדרשות הבהרות לגבי החשבוניות אשר לא נכללו בהליך הפלילי – וגם היבט זה איננו תומך במתן פסק דין חלקי בשלב זה.

(ו) בעניין שני התאגידיים, דומה כי אכן ניתן לפסוק את דינם כבר כעת. אולם היות והגעתי ממילא למסקנה כי יש לזמן דיון במועד קרוב, כמפורט להלן, אימנע בשלב זה ממתן פסקי דין כנגד התאגידיים.

18. לצורך ליבון הדברים, צמצום יריעת המחלוקת וקביעת הסדרים להמשך שמיעת הערעורים, יתקיים דיון ביום 18.3.2018 בשעה 11:30.

נציגי המשיב יבואו לדיון מצויידיים במידע פרטני ומלא לגבי מכלול החשבוניות וכן בעדכון לתוכן מכתב רשות המסים מיום 8.3.2016, ככל שתוכן המכתב איננו תקף היום.

19. מזכירות בית המשפט תמציא החלטה זו לידי ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ז אדר תשע"ח, 04 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.

חתימה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

04 מרץ 2018

ע"מ 15-01-5355 (שבירו יעקב) ת.ז. 0052110 נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-31840 א.ד.נתיבי המרכז בע"מ נ' אגף המכס ומע"מ חקירות

ע"מ 15-01-5384 שפיר נ' ביקורת פשיעה חמורה

ע"מ 15-01-5293 י.ש. המובילים חברה למסחר ושירותים בע"מ נ' והמעד ביקורת פשיעה חמורה

הוקלד על ידי